

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 176.

Syvende Sæssion.

52de Møde.

Mandagen den 11te Febr.

(Fortsat.)

Bregendahl: Jeg skal fatte mig meget fort, og det er kun om Sagen i sin Almindelighed, at jeg skal udtale et Par Ord. Den Naade, hvorpaa de gjorde Forslag fra Regjeringens Side ere motiverede, forekommer mig mindre rigtig; jeg troer, at det er en temmelig uheldig Naade at motivere slike Forslag paa Opgivelser fra de paagjældende Embedsmænd. Ikke blot med Hensyn til denne Klasse, men ogsaa i alle saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at regulere Godtgjørelsen for Contoirhold for Embedsmændene, kan det ikke være Andet end, at den Personlighed, som til den givne Tid bestyrer Embedet, maa have en meget stor Indflydelse paa, hvormegent Contoirholdet koster ham; men en saadan Variation i Contoirholds-Godtgjørelsen troer jeg ikke kan tilstedes fra Regjeringens Side. Jeg har under en tidligere Sæssion her i Rigsdagen, hvor der var Spørgsmaal om at give Contoirholds-Godtgjørelse til en talrig Klasse af Embedsmænd, nemlig til Postembedsmændene, tilladt mig at fremhæve det meget Urigtige, der forekom mig at ligge deri, at der af Regjeringen begjæredes et bestemt Beløb for ethvert Embede, og navnlig ved Embeder, hvor Forretningernes Mængde maa antages at afhænge af de forskellige Tidsomstændigheder. Den Naade, som jeg ved saadanne Embeder vil ansee for den hensigtsmæssigste med Hensyn til at regulere Contoirholds-Godtgjørelsen paa, er den, at der for et kort Tidsrum stilledes en Sum til Regjeringens

Raadighed, som den da kunde fordele mellem Embederne; men, forsaavidt man ikke vil gaae ind paa at indrømme Regjeringen en saadan Myndighed ligeoverfor de enkelte Embedsmænd, saa troer jeg, at Reguleringen af Contoirholds-Godtgjørelsen maa støttes paa et almindeligt Skjøn over Forretningerne og en Undersøgelse af, hvor stort et Personale der behøves til Forretningernes Udførelse. Hvad specielt Amtmandsembederne angaaer, vil det vel ikke være sjældent — hvad der hidtil ogsaa oftere har været Tilfældet —, at de Mænd, der beklæde dem, have en temmelig betydelig privat Formue; men, naar det forhold sig saa, kan man let tænke sig, at den Paagjældende vil have et større Contoirpersonale, end det er absolut fornødent. Naar dette har fundet Sted igjennem en Række af Aar, vil der let danne sig en Mening om, at et saadant Embede behøver en stor Contoirgodtgjørelse, medens der for et Embede af samme Bestaffenhed paa et andet Sted, naar der i en længere Række har været en Mand, som har mindre Formue, og derfor har maattet anvende mindre Bekostning paa Contoirholdet, og det maa skee paa Embedets Besørgelses Bekostning, da igjen vil blive tillagt en mindre Sum til Contoirhold, hvilket ikke er rigtigt. Jeg troer, at der kan opstilles forskellige Momenter, som ogsaa ere blevne fremhævede, skjøndt ikke i deres fulde Udstrækning, under Sagens Behandling i Landsthinget, til derved at støtte Beregningen af Godtgjørelsen, og at der ikke bør tages noget særdeles Hensyn til Indberetningerne om hvad den factiske Bekostning i det sidste Tidsrum har været. Da imidlertid Sæssionen er saa langt fremrykket, saa skal jeg ikke stille noget Wen-